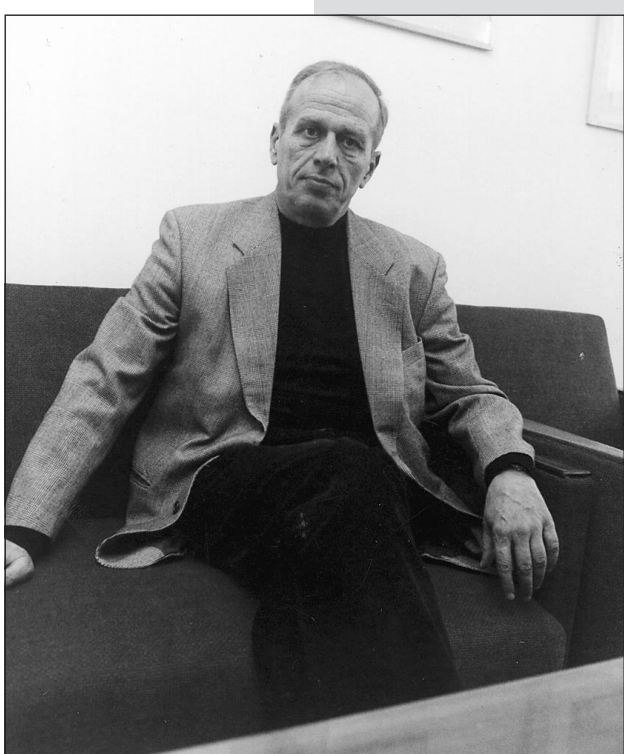


Диригентът Пламен Джуров

ДИРИЖИРАНЕТО НАЛАГА ДА „ВЛЕЗЕШ В ЧУЖДА КОЖА“

● *Застраховката подсигурява бъдещето на човека*



Пламен Джуров е роден на 21 април 1949 г. в Плевен. Той е български композитор, диригент и общественик, професор в Национална музикална академия „Панчо Владигеров“, София. Диригент на камерен ансамбъл „Софийски солисти“ от 1988 г. Председател на Фондация „Международен конкурс за млади оперни певци Борис Христов“, София.

Негови по-известни произведения са: Соната за пиано /1975 г./, Симфония /1976 г./ Елегия за симфоничен оркестър, Фантазия, Токата, Оратория-реквием /1989 г./.

позиторът пише своята биография с ноти...“, или „Когато пишеш, не трябва да проличават правилата на композицията, но когато си завършил произведението, за всеки трябва да е ясно, че те са спазени...“ Наобщо казано, той стимулираше равносложно творческата инвенция и трудолюбието.

- Спазвате ли съветите на маестро Марин Големинов да не „атакувате“ оркестъра с ръцете си?

- Не помня подобен съвет, но помня конкретни негови анализи за известни български диригенти и тяхна неадекватна мануална техника, т.е. когато жестът не съответства на звука на оркестъра, на музикалния израз, на енергийния поток... „Атаката“ в музиката е понятие с много различни излъчвания. Може да се сравни с многообразието на речта. Една и съща дума може да прозвучи по много и различни начини... Зависи от предназначението, чувството, партньора и така нататък.

- А кое е най-важното, което запомните от проф. Константин Илиев?

- Спомените ми от него са много... Но това, което искам да предам

и на моите студенти, е един израз на Константин Илиев: „Диригентът трябва да е пръв на работа, преди всеки оркестрант, и да си тръгва след последния. Той трябва да проверява и поддържа условията за работа, ноти и инструментариум, програми и афиши, взаимоотношения с институции. Когато е необходимо, трябва да съдейства за решаването на личните проблеми на оркестрантите...“

- Смятате ли, че трябва да съществува творческа приемственост между поколенията?

- Уважавам българската притча за вградената сянка. Много мъдрост, опит и тъга има в нея. Всеки от нас носи в себе си вградени сенки - на родители, учители, приятели. При цялото си себелюбие и суевност ние, хората, не можем да се отделим от вградените сенки. И е по-добре, че е така. Не си представям развитие без приемственост. Разбира се, това не означава, че приемствеността е безконфликтна.

- Кои са опорните точки на творческия ви процес?

- Опитвам се да постигам равновесие между ново и старо, между различните състояния, между творчество и изпълнителско изкуство и прочее...

- Каква е разликата между нашата и чуждестранната публика?



- Публиката няма единно лице... Всяко опередделение за публиката е условно, но все пак е ясно осезаема разликата в нейните реакции, навици и познания в САЩ, Европа, Азия. Сходни са различията и в България. В една и съща зала едновременно са много различни хора. Не знам как могат да бъдат типологизирани. Въпрос на социология, на статистика... Но дали е необходима подобна характеристика? По-важно е да има условия за развитие и на публика, и на професионалисти...

- Раздвояват ли се, или се допълват диригентът и композитора при вас?

- Дирижирането налага да „влезеш в чужда кожа“, да интерпретираш друга душевност. Композицията изисква поглед навътре, към себе си, т.е. да изтръгнеш музиката от собствената си душа. Това е доста

тежко противоречие.

- Вие изнасяте концерти в църквата „Света София“. Ще продължите ли още с тази благотворителна дейност?

- За съжаление православната църква е много консервативна по отношение на инструменталната музика в храма. За това концертите бяха прекратени въпреки интереса и сакралното внушение на този прекрасен, древен храм.

- Музиката е застраховка срещу душевна леност. Какви други застраховки имате?

- Природата, децата... Желанието да разберем света, който ни заобикаля, хората, с които дружим, книгите, които четем... И практичните застраховки за колата и жилището. Считам, че застраховката подсигурява бъдещето на човека.

Разговаря
МАРИЯ МИТЕВА

Какви максими за композиторското изкуство усвоихте от професора си Марин Големинов?

- Големинов имаше богат речник от сентенции, често си служеше с български поговорки и пословици. Случвало се е на конкретен въпрос да отговори по следния начин: „Големите риби изяждат малките“... Този отговор чух след мои въпроси по повод оркестрацията и различните дължини на нотите в партитурата, както и за отражението на Вагнер в историята на музиката в края на XIX и началото на XX век. Но може би най-ярки са фразите от типа: „Ком-



офис - **Санди**
Митническо
агентство/спедиция

София 1202,
ул. „Белоградчик“ № 1,
ет. 2, офиси 3 и 8,
тел./факс 310 811,
тел. 931 15 40

* **ОФОРМЯНЕ НА ВСИЧКИ ДОКУМЕНТИ ВНОС/ИЗНОС**

* **ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО ПРЕД МИТНИЧЕСКО УЧРЕЖДЕНИЕ**

* **СПЕДИЦИЯ**

Предпечатна подготовка „ТОМЕС ГЛТК“ ООД

Печат „ИЛИНДЕН-2000“ ООД, тел. 962 29 48

Издава „Застраховател прес“ ООД